

føge Orlov, og selv om det soies ind i For-
slaget under Nr. 19, at det skal ske skriftlig,
ville de dog ikke gjøre det, fordi de over-
hovedet ikke vedkjende sig, at det er deres
Pligt, og Formanden kan da ikke ved de
Midler, har sædvanlig bruger, sikkre sig imod,
at disse Overtrædelser ikke finde Sted og
det endogsaa meget ofte. Det er saaledes
vor egen indre Lov, Forretningsordenen, der
har fastsat Bestemmelser her, som bitterlig
for os Alle meget ofte overtrædes. Der er
efter min Mening ikke givet Formanden nogen
pligtmæssig Forkrift til at lade undersøge,
hvorvidt et Medlem har overholdt Forret-
ningsordenens § 42 eller ikke, og dersom han
vil benytte den Ret, han nu har, strengt,
vil han udætte sig for Ubillie. Der er ikke
sat nogen som helst Straf for de Medlemmer,
som bryde vor egen Huslov, og derfor tror
jeg, at der bør gjøres nogen Forandring i
dette Forhold, thi vi skyldes os dog selv
Allesammen at agte den Lov, vi selv have
vedtaget. Jeg nærer ingen Tvivl hverken
om Formandens eller om Thingets Liberalitet
overfor virkelige opstaaede Forhold, ikke blot
Ejendoms- og Familieforhold, men ogsaa
vigtige Forretningsforhold, saa at der kan
gøres Undtagelser fra Reglen, men at
gjøre Reglen selv til Undtagelse,
det skulle vi se af Urbødhed for vor egen
Huslov at forhindre. Dette, at et Medlem
kan være borte 3 Dage uden Formandens
Tilladelse, har jeg aldrig været fornoiet
med. Hvad vil det sige at være borte i 3
Dage uden Tilladelse? Naar Manden er
borte Mandag, Tirsdag, og Onsdag, saa
møder han Torsdag, og saa er han borte
Fredag, Lørdag og Mandag og møder Tirsdag.
Saaledes kan det gaa, det er en Re-
gel, der er meget misbrugt og netop fører
til, at man benytter en eller anden Undskyld-
ning, og fører til, at Hovedreglen let bliver
overtraadt, saaledes at man ikke bruger den
anden Bestemmelse i Forretningsordenen om
Orlov for de 14 Dage. Med Hensyn til de
3 Dage har Formanden jo ikke Noget at
sige, og selv om han siger: Jeg synes, at
de stadig har været borte, kan Medlemmet
svare: Nei, jeg var saamænd herinde en
lille Svip i Gaar, hørte den og den Taler,
hørte Formanden sige det og det, og saa har
han givet Møde, saa kan Formanden ikke
sige Noget til det. Man kan overholde For-
retningsordenens § 42, naar man ser herind
en Gang imellem hver Aft. Dag, og kan
godtgjøre, at man har været tilstede un-
der et Møde, der staaer ikke at man skal
deltage i nogen Afstemning. Naar vi saa

gaa over til den Orlov, der skal begjæres
af Thinget, det vil sige, naar Orlov strækker
sig ud over 14 Dage, ogsaa udenfor Egh-
domstilsælde, af andre for Medlemmerne be-
hageligere Grunde, har man saa i vort Rigs-
dagsliv udenfor ganske enkelte Tilfælde set,
at Formanden har henvendt sig til Thinget
for at faae dets Samtykke til, at et Medlem
bliver længere borte? De Tilfælde, Thinget
i de 38 Aar har haft med det at gjøre, ere
snart talte, men naar Thinget ikke har med
det at gjøre, hvorfor skal det da staa der? Skal
det staa der, maa det agtes, men skal det
agtes, maa vi give Formanden Midler til
at kunne sikkre sig, at Reglen overholdes.
Saadanne, tror jeg, vi muligvis allerede
have, men de ere ikke pligtmæssige, og der-
ved sætte vi Formanden i en uheldig Stilling.
Lad os sætte det som pligtmæssigt, i alt
Fald indtil videre, indtil vi se, at der kom-
mer færre tomme Bænke. Lad os gjøre det,
vi kunne, det kan jo forandres igjen, saa
faae vi skaffet Respekt for vor egen Huslov.
Jeg mener, at det skal være Formandens
Pligt uden forudgaaende Ringning i Løsa-
lerne en Gang i hvert Møde paa den Tid,
han selv bestemmer, at lade foretage Navne-
opraab. Ja, jeg veed nok, at vi forandre
det igjen, naar en Tid er gaaet, naar vi se,
at det bliver bedre. Det er jo ingenlunde
ukjendt, men kan det undgaaes, er det jo for
vidt bedre, som det tager Tid. Jeg har ofte
lagt Mærke til selv ved Sager af
omfattende Betydning og stor Vigtighed,
f. Ex. ogsaa under Finantslovbehandlin-
gen, naaget jeg tror at turde sige
for os Allesammen, at vi nok, hvor flittige
vi end ellers ere ogsaa udenfor Salen, kunne
taale at høre Noget af de Veiledninger, som
Finantslovens Ordfører og andre Medlem-
mer kunne give os, inden vi gaa til Af-
stemning over saadanne Forslag. Jeg har
ogsaa lagt Mærke dertil f. Ex. ved de vig-
tige Sager, som i de sidste Dage have været
til Forhandling, at ikke Halvdelen af Thinget
var til Stede her i Salen, saa at vi ikke
være beslutningsdygtige. Under disse For-
hold tror jeg, at de, der ikke blot ville hævde
at man bør møde i Arbejdstiden, men i
Virkeligheden ville holde paa den Thingets
Værdighed, som vi burde have, og som vi
nu kunne have, ville have dette Forhold for-
andret. Om de ikke ville gaa saa stærkt til-
værks, saa kunde det dog hedde saaledes ind-
til videre, at Formanden har ved hvert
Mødes Begyndelse at forvise sig om, at der
er et tilstrækkeligt Antal Medlemmer til at
tage Beslutning, og hvis de ikke ere til